

ligen visande sig ega ett eller annat slags särskildt skydd, hvilka utgöra föremål för sådan efterrapning.

3) De arter, som likna (efterapa) nyssnämnda herrskande grupper, äro däremot sjelfva jämförelsevis fattiga på individer, ofta t. o. m. mycket sällsynta.

Dessa lagar finna stöd och stadfästelse i alla de fall af verklig »förklädnad» hos djur af olika klasser, för hvilka vi nu skola redogöra.

Emedan fjärilarna, gifva de flesta och mest slående exempel på denna »förklädnad», anföras här först några af de märkligaste fall ur denna grupp. Det finnes af dessa insekter i Sydamerika en mycket stor familj, Heliconiderna, hvilken i många hänseenden är mycket märkvärdig. De äro så talrika i och betecknande för alla skogstrakter i det tropiska Amerika, att de nästan öfverallt iakttagas i större mängd än någon annan fjärilgrupp. De utmärka sig genom en betydlig längd såväl af vingar, som af kropp och antenner, och bära utomordentligt vackra och brokiga färger; gulröda eller krithvita fläckar på svart, brun eller blå botten är emellertid den vanligaste teckningen. De uppehålla sig isynnerhet i skogarna och flyga alla långsamt och svagt, men oaktadt de alla äro så i ögonen fallande, och oaktadt de säkerligen lättare än de flesta andra insekter kunde fångas af de insektätande foglarna, visar deras stora talrikhet i hela det vidsträckta land, som de bebo, att de icke på detta sätt förföljas. Det bör ock påpekas, att de icke ega någon färglämpning, som kunde skydda dem under hvilan,